

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Jogász-egyleti tagok számára:

apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére apr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Felhívás!

A maros-vásárhelyi jogász-egylet szakosztályainak folyó hó 12-én történt megalakulásával, azon célból, hogy azok rendes munkálkodásukat megkezdhessék — szükségessé vált az elnök- és jegyző választás.

Tekintettel az idő előre haladottságára, s hogy egyletünk maga elé tűzött feladatát csak is a szakosztályok odaadó, s mielőbb megkezdendő munkássága által érheti el, tisztelettel hívjuk fel az összes tagokat szíveskedjenek az e célból f. évi április hó 2-án azaz jövő csütörtökön délután 4 órakor a kir. tábla nagytermében tartandó rendes ülésre minél számosabban megjelenni, midőn egyszersmind a még be nem állott tagokra nézve az aláírási ívek is nyitva állandnak.

M.-Vásárhelyen, 1874. márczius 31.

Baró Apór Károly
elnök.

Kuti Albert.
titkár.

Maros-Vásárhely, márcz. 31-én.

Midőn hét évvel ezelőtt a nemzet babyloni fogságából kiszabadulván, ura lett önsorsának, mily rózsaszínű reményekkel kezdtük meg új alkotmányos életünket! A törvényes örökös felszabadulván a tutorság alól nem kezd akkora hévvel a munkához, birtokának rendezéséhez, mint vel a munkához, birtokának rendezéséhez, mint amekkorával mi hozzá kezdtünk. Meg voltunk győződve, hogy alig pár év múlva mindennemű dolgaink virágzásba jönek, Kárpátoktól Adriáig hegyen-völgyön lakodalmot ülünk.

S mit kell tapasztalnunk hét év küzdelmei után? szomorú ez a mi lakodalmunk, mint a hol halottas ágyan kiterítve fekszik a menyasszony.

A mindennapi élelmünkre szükséges kenyeret is kölcsönvett pénzzel vásároljuk.

Dolgoztunk, iparkodtunk a lefolyt hét év alatt, hanem munkánkon nincsen áldás. Mindenemű alkotásainkon a theoritizálás nyomai látszanak: czélszerűség praktikus haszonban nagyon is szegények vagyunk.

Theoretikus felhevülésünkben azt hittük, hogy bölcsen cselekszünk, ha mindennemű intézményeinkkel egyszerre berukkolunk a nyugati civilizációba; s most azt tapasztaljuk, hogy az idegen mintákra alkotott intézményeinkkel úgy vagyunk, mint az a mezei gazda, a ki meghozat egy czifra bonyolult gépet, aztán nem ismervén csirját-binját: nem tudja azt használni. Most vesszük észre, hogy a mi primitív szerkezetű intézményeinkkel sokkal többre mehettünk volna.

Szóval ott vagyunk ma hét évi fáradoalmas küzdelmek után, hogy majdnem mindent elől kell kezdenünk; sőt rosszabbul vagyunk, mint hét év előtt, mert alkotásainkból nem egyet vissza kell csinálnunk, mint a kötéssel fáradozó delnő visszabontja kötését, ha elhullatta a szemeket vagy elvétette a kötet.

Szomorú helyzetünkben csak a józan, bölcs határozottan felismerő önismeret segítheti.

Be kell látnunk, hogy a jelen sok fractiókra oszló, annyi irányban széthúzó parlamentünkkel nem segíthetünk bajainkon.

Egészségesebb alapokon ujja kell teremtenünk a választási törvényvel eszközölhető.

Irt elismerjük, hogy sok igaza van azon tisztelt munkatársunknak, a ki egy minapi cikkében azt állította: hogyan lehessen várni, hogy az a parlament, mely rossz választási törvények folytán lőn egybealkotva, czélszerű választási törvények hozatalára képes lehessen?

A tapasztalás megtanított, hogy jelen parlamentünk — minden gyengeségei mellett, — alkalmas lehet egy czélszerű választási törvény megalkotására. Már az emlékezetes agyonbeszélési időszakban fölmerült parlamentünkben egy jobb választási törvény szükség; az azóta lefolyt események bizonyára csak növelik ezen szükség érzetét.

Uj választási törvényre van tehát az első sorban szükségünk, mely által ki lenne rekesztve a választásoknál:

az emberi méltóságot lealacsonyító korteskedés; a pénzzel való vesztegetés, mely nemcsak morális oldalról, hanem államgazdasági tekintetből is a legnagyobb mértékben veszélyes. A ki vesztegetéssel jutott az országházába, annak fő törekvése nem az, hogy boldogító törvényeket hozzon, hanem az, hogy valamely zsiros állomás, vagy jövedelmező vállalat megkaparításával hogyan regresszirozhassa magát.

Az új választási törvénynek oda kell irányulva lennie, hogy a választásra csak a szellemi tekintetben érettek lehessenek befolyással. A szélsők törekvéseikből soha sem voltunk képesek megérteni azt, hogy miért keljen a választást a suffragium universale határáig kiterjeszteni.

Ha az államnak joga van arra, hogy a morális tekintetben kiskorúakat, a kik a társadalmat sok tekintetben háborgatják, háborgatásuk mértéke szerint kissébb, vagy nagyobb időre bebörtönözze, a nagyobb hibásokat még lábaalól el is tegye, e joga hogyan ne terjedhetne ki a szellemi kiskorúakra is, a kik éretlen ítéletükkel veszélyeztetik az állam céljait?

Egy czélszerűbb választási törvény tehát, azaz universalis parancsa, mely államügyeinket kedvezőbb mederbe képes terelni.

Tévedéseit, böneit, melyekből annyi károk következtek a hazára, jelen parlamentünk csak egy czélszerűbb választási törvény megalkotásával fogja expialhatni.

— Országgyűlés. A törvényhozás mindkét háza márcz. 26-ikán ülést tartott. A képv. ház ülésének, több rendbeli érdektelenebb interpellatio meghallgatása után két főtárgya volt: a 21-es bizottság kérdésére adandó válasz s a delegatio megválasztása.

Az első a kérésnek megfelelőleg intéztetett el. A 9-es albizottság jelentésének előterjesztése mellett szoltak különböző okokból: Zsedényi, Korizmics, Pulszky Ferencz, Tisza Kálmán, Ürményi, Péchy Tamás és Csernatony; ellene: Irányi, Simonyi Ernő, Deák és Csanády.

A delegatio tagjainak választására benyújtott szavazatok eredménye másnap fog kihirdettetni.

A főrendiházban a földadó szabályozásáról szóló törvényjavaslat hosszas általános vita után részletes tárgyalás alá került ugyan, de az eltérések a kormány álláspontja, illetőleg a képviselőház szövegezése, s a főrendibizottság javaslata közt, oly sokoldalú, hogy a tárgyalás csak lassan haladt előre.

A többség sorából többen alaposan védtek a törvényjavaslatot; míg a discussio fénypontját Ghyczy Kálmán felszólalása képezte. Kimutatván azt, hogy a tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat csak annyiban involvál adófelelmezést, a mennyiben a csekély adóval megrótt jövedelmet arányosan fogja megadóztatni, más országok adóstatistikájából csattanós példákat sorolt föl annak illusztrációjára, hogy Magyarország földje még sines oly tulajdonságosan megterhelve, mint azt gyakran czélzatosan hirdetik.

A részletes tárgyalást folytatni fogják holnap. Meg kell még említenünk, hogy a főrendek szintén megválasztották a delegatioba küldendő tagokat, még pedig a következő eredménnyel:

Rendes tagok: Andrássy Aladár gr. 56, Desewffy Aurél gr. 56, Döry Lajos b. 54, Gyürky Abris gr. 53, Haynald Lajos kalocsai érsek 55, Károlyi György gr. 56, Károlyi Sándor gr. 55, Keglevich Béla gr. 55, Pallavicini Ede örgr. 53, Keglevich István gr. 55, Majthényi László b. 55, Pankovics István püspök 55, ifj. Pejacevics László gróf, Horvát-Szlavon-Dalmátország részéről, 30, Szapáry István gr. pestmegyei főispán 55, Szögyéni M. László 56, Vay Lajos b. 47, Zichy Ferraris Bódog gr. 56, Zichy Tódor gr. 54, Zichy Nándor gr. 46, Zichy Ferraris Victor gr. 54 szavazattal.

Póttagok: Batthyány Ferencz gr. 55, Berchtold Richard gr. 55, Eötvös Dénes b. 53, Hunyady Pál gr. 56, Zichy Géza gr. 55, Smaic Bertalan horvát-szlavon-dalmátországi főrendi képviselő 25 szavazattal.

A képviselőház márczius 27-ki ülésén kihirdették a delegatio tagjaira történt szavazás eredményét, a mely szerint a Deák-párt candidatioja kivétel nélkül győzött, melyszerint rendes tagok: Házmán Ferencz, Horváth Lajos, Zsedényi Ede, Papp Lajos, Széll Kálmán, Paczolay János, Szögyéni László, Muzslai Sándor, Domabidi Fe

rencz, Ébre Nándor, Gorove István, Szentpály Jenő Warhmann Mór, Bittó Kálmán, Dániel Ernő, Ernszt Sándor, Lészai Lajos, Wächter Frigyes, b. Sennyei Pál, Horváth Boldizsár, Ürményi Miksa, Prileszky Thádé, Karácsonyi Guidó, Horn Ede, Hollán Ernő, b. Kemény Gábor Bánó József, Rudics József, Falk Miksa, Beöthy Ákos, Polya József, Wodianer Albert b. Wodianer Béla, Pulszky Ágost, Tombor Iván, Mrazovics Mátyás.

Póttagok: Toszt Gyula, Máday Sándor, Taray Endre, Huszár Imre, Stoll Károly, Lukács Béla, Brogyányi Vincze, gr. Hunyady László, Ivánka Imre, Brics Ignác választattak meg.

Kihirdettek továbbá szentesített törvényzikkeket, és erre a ház ápril. 12-ig elnapolta érdemleges tanácskozásait.

A főrendiház a töldadó szabályozásáról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását a 7. §-tól fogva folytatván további 20 szakaszt intézett el. A tárgyalás a főbb kérdésekben ma is nagyon szét folyt, úgy, hogy a bizottság módosítványai ellenében e sok eltérés közepett végre mégis az eredeti szerkezet jutott érvényre. A döntő vita a 18. és 19. §§-ok körül folyt, a mely szakaszok ugyanis a gazdálkodási költségek és a termények átlag árának kiszámításáról rendelkeznek.

A főrendiház bizottsága a 19. §. első bekezdését, mely a képviselőház szövegezése szerint így szól: „A becslésnél e termények árú az utolsó hat év alatt fennállott középárak átlaga veendő” — a bizottság akként módosítja, hogy amaz, 1867—1872-ig terjedő hat évi időszak alatt fennállott középárak átlagából 30% levonassék.

E százalékokat a bizottság nagyon complicált föltevésnek nyomán sűtötte ki. Kereste hosszas számítgatással az áraknak kérdéses átlagát is, és midőn a jelentés, mint alapos beható tanulmány eredménye, a ház elé terjesztett, be kelle vallania a bizottságnak, hogy a kiszámított átlagba tévedés csuszott be, s hogy nem 30%, hanem tulajdonképp csak 20% vonandó le. Hogy az ily szám-eredménytől milyen szilárd alapot várhatni egy nagymérvű, országos adó munkálatára nézve, az iránt a többség a szavazás alkalmával kimondotta ítéletét azzal, hogy az eredeti szerkezetnek adott ama jobbítványok ellenében elsőbséget.

Nem kevésbé hosszas vita keletkezett a végrehajtó közegek összealkotásáról szóló szakaszok közül, a melyeknél a főrendi bizottság a földbirtokosoknak nagyobb befolyást vindicál, mint a képviselőház munkálata. Ghyezy Kálmán pénzügyminiszter úgy itt, valamint a fönntebb említett szakaszoknál meggyőző érveléssel védte a képviselőház szövegezését.

A tárgyalás folyamán mellékesen két érdekes kérdés belevegyült a discussióba. Az egyik patronatusi terhek ügye, a melyekről úgy vélekedik Kegleyich István gr., hogy azok is számíttassanak le agazdálkodási költségek sorában a nyers jövedelemből, mire Haynald érsek kifejté, hogy a patronatusi kötelezettségek egy sorbe tartoznak azon többi terhekkal, a melyek a cataster munkálatban a jövedelem kiszámításánál tekintetbe nem vétetnek. Az elnök ezen eszmecserének, melyhez Radvánszky is néhány szóval járult, azzal vetett véget, hogy „a kérdés nem tartozik ide, s már is eleget hallottunk róla.

Oculus intentionis mundandus est.

Mindenek előtt kinyilatkoztatom: hogy nem valamely tényleges állapot elkeserítésére törek, hanem megrendített alapelvem kitisztázására törekszem: midőn az alábbi kérdést felszínre hozom.

S nehogy kérdésem — mint érdek nélküli, felelet nélkül maradjon: igazán azt a bátorságot veszem magamnak, hogy kijelentem: miszerint m.-vásárhelyi ügyvéd Szabó József ur nyilatkozatát óhajtanám olvasni a következőre.

Lehet-e egy önálló keresetet indítani azon kiválsalommal: hogy valaki egy más ellen folyó keresetével, melynek folyama — kimenetele a keresetel fellépendőnek káros, szűnjen meg — s azt tegye le.

Szóval perbe nem álló fél léphet-e fel közbe, egy önálló keresettel, azért: hogy felperest bírói ítélettel kényszerítse arra, hogy egy más ellen megindított keresetét tegye le.

Vegyünk egy lehető esetet:

A. B. C.-nek vagyon egy közös rész jószág, melyet D. perel.

Miért is abba egyeznek, meg A. B. C., hogy arészjószág adódnék haszonbérbe, a D.-vel való per jogérvényes lefolyásáig úgy: hogy a haszonbér fordíttatnék a per költség fedezésére, s a felyül maradt összeg legyen az osztalék tárgya, s e végre megbizatik A.

A. a roz józást haszonbérbe adja 3 évre, 1869. 1870. 1871-re E.-nek írásbeli szerződés mellett.

1872-re a haszonbér hallgatólág megújittatik.

1873-ban A. megbizza B.-t, hogy a lefolyt szerződés értelmében kötne E.-vel szerződést.

A szerződés B. és E. között megkötetik s 1873-ban szövegeelt szerződés szerint E. kiveszi a haszonbért 1872. 1873. 1874-re.

Ezen 1873-beli szerződés alapján B. beperesíti E-t mintha 187 $\frac{2}{3}$ -ra haszonbérrel hátralékos lenne.

E. ellen macacssági ítélet, s végrehajtás keletkezik.

Ekkor E. haszonbérő megkéri A. C.-t, hogy védelmére lépjenek fel, mert ő a bérpénzt pontosan beszolgáltatva volt A.-nak.

Miért is A. C. keresettel feltesznek: hogy B. az E. ellen hátralék haszonbérért indított keresetet szüntesse meg.

All tehát kérdésem abból: A. C.-nek joga egy önálló keresetet fellépni B. ellen azért, hogy ez a E. ellen indított keresetet megszüntesse.

Még csak annyit jegyzek meg, hogy a kérdés megoldásába csak a perrendtartás alakszerűsége határozzon, mert az, hogy a fellépés jogos lenne-e vagy jogtalan: azt a tény átladéka s az arra vonatkozó anyagi törvények határoznák meg.

V. Hajnal József.

Erdélyi jogi viszonyok.

X.

Ezeknél fogva kénytelen vagyok a kormány, a nemzet és az egyes mindenrendű birtokosok, egyáltalában adófizetők érdekében kimondani, hogy:

a) vagy szüntesse meg a kormány és képviselőház azonnal az 1872-beli május 6-ki magyar királyi igazságügyminiszteri urbéri birtokrendezési eljárást, és azonnal rendelje követendőül az 1868-beli október 12-ki hasonlólag magyar kir. igazságügyminiszteri rendeletet, revidiáltassa mind azon egyes urbéri és dézmás szőlő, megírtások feletti ezereket meghaladó pereket, s a melyek nem urbéri kárpótlás alá valók, az 1848-beli IV. és V. törvényzikke a régibb hazai törvények és az 1854-beli urbéri nyiltparancs 16., 17., 18., 19., 20. és 29-ik §§-ok alapján urbéri államkárptólásba ne részeltesse, vagy pedig:

b) azonnal beszüntetve mindennemű urbéri perek tárgyalását és folytatását, hívjon össze hazánk gyakorlati, magántulajdoni törvényeinket és birtokviszonyainkat, azok nyolczszázados fejlődésüket ismerő és gyakorlatból tudó, az állam létezését lelkükön és szívéükön hordó, erdélyi komoly férfiakat, s azokkal tervet dolgoztatva, s indokolásukat megtanulva, alkossanak új és gyakorlati szabályozó törvényt az urbéri perek tisztázása, lejáratása és siető bevezetésük érdekében; különben felperes, úgy mint alperes koldussá válik, mindamellett, hogy az állam és közkinestár kell, hogy nagy részét a fekvőknek törvény ellen megváltsa és az ország terijét tiszszerezze.

Előre kimondom, mint fennebb is tetém, hogy a mostani, a minisztériumokban szolgáló úgy is alig öt erdélyi magyar férfiu a czéloztam munkálatok kidolgozására nem elégségesek, legalább ezt tanusítják az eddig Erdélyt illetőleg kiadott minden magánügyeinket szabályozó törvények és rendeletek, alárendeltségi viszony, tudom tisztán igen éreztetett ezekkel, pedig ezek csak jobban ismerhetik hazánkat és jogainkat, mint azok, a kik hazánkat csak a térképről ismerik; független hazai viszonyainkba belé nőtt törvényeinket alaposan tudó és gyakorlati férfiak tudhatnak csak hazánkat illetőleg törvényes és szabatos felvilágosításokat adni, a kiket az állam fennmaradása érdekén kívül csak a törvény korlátoz, ilyek pedig a mostani keserű pártviszonyok között, ha kevesen vannak, de mégis remélem feltaláljuk báró Józsika Lajos, Simon Elek, Mikó Mihály, báró Apór Károly, Antalfi Gábor, Nagy Lajos, udvarhelyi törvényszéki elnök; Dónáth József, kézdi-vásárhelyi törvényszéki elnök; László György, tordai törvényszéki elnök; báró Bánfi Albert és a kir. curia, Gál János és Toppler Károly urak, bírálban, meg báró Kemény Gábor s más jelesekb.

Ezen urak a törvényt és gyakorlatot bizonyosan semmi érdeknek fel nem áldozzák, s úgy a haza, mint az egyesek érdekében csak azt fogják mondani és papirosra tenni, a mi törvényes és ennek megmentésére pénz és időfecsérlés nélkül gyakorlati kivihetőséggel bír.

Ezekkel tartoztam hazám mindenrendű polgárai és birodalmunk érdekének, nem nézhetve tovább államunk fennmaradása veszélyeztetése mellett is, a fekvőbirtok, a pénz- és időszédelgések tárgyává tételét.

Különben nem most irom én ezeket először, a hogy a fennebb érintett rendeletek és törvények is életbeléptek, azonnal felebbezések és tárgyalások rendén megmondtam hibáztató vélekedésemet felettök, hazai birtokviszonyainkkal ismeretesebb országgyűlési képviselőinket figyeltettem írásban és szóval a „Kolozsvári Közlöny“ kormánylap hasábjain a mult 1873-ik év elején kezdőleg minden hazai, jogi, birtokviszonyi és adminisztrationalis kérdése-

ket felhoztam és megvitattam; sokan is olvasták, sokan is dicsérték, de egyről-egyig mindenik azzal menté magát, hogy a kormány és irányadó körök, és még a pártfegyelem, pártelvek nem engednek tevékenységi és fel-szólalási tért.

Ez áron nem vagyok barátja a parlamentárismusnak, nemzetem lételét és az igazságot párt-absolutismusnak nem áldozom fel, hiu ábrándokért a fekvőbirtokot se vetem koczára, s annyiaval kevésbé birodalmunk hitelét, a mely kormányfél a szabad szótól és szabad véleménynyilvánítástól, a mely képviselő pártérdek, pártelv és alárendeltségnek áldozza fel küldői vagyonát, küldői érdekét és a birodalom létalapját, a törvényességet, ezeknek egyike is rendeltetésének meg nem felel, a minek elég bizonyítéka a mostan általánosan minden bajok és mulasztások javításával és orvoslásával éjet napot munkáló 21-es bizottság, a melynek, ha áldozatkészsége megint a pártfegyelem áldozatja lesz, hogy mi követhet van elég példa rá Európában, a mi különben egyik magyar birodalmi eszélyesen és hazája jóllétén lelki megnyugvással gondolkodó bármely nemű és nemzetiségű polgárnak óhajtsa nem lehet.

(Vége köv.)

Nyilt levelek rendőrfőnökünkhöz.

V.)*

Családi ügyek miatt ismételtén többszöri távollát, s más cseprő-apró bajok folytán, de elég, hogy elevelék félbeszakadtak, s mi adott szavunkhoz, ígéretünkhöz hivatlenek lennünk, ha szavunkat magyar emberhez illetőleg be nem váltanók s ezen ötödik levelen kívül a még hátralévő 7 írva: hét levelet meg nem írunk, melyekben, mint még egyszer már nyilvánított: vaj mi sok a rendőrség ügye; tisztába vágó dolgokról akarunk egyetmást jóakarólag elmondani, mert hiszen az szent és főrk igazság, hogy több szem: többet lát, több fő: több értelem...

Legelőbbben is hát ez alkalommal arról akarok írni, hogy városunk soha oly ronda, piszkos és elhagyatott nem volt mint a jelen téli időszak alatt... A piaci nagy tér egy egész jégtengerré vált, a mi egy esomó mindenféle szemetet, piszkot oda fagyasztott, s terülte jégtenger egész a házorokig, s a víz enyhébb napok folytán olykor kifolyt a tér közepére s a reakövetkező fagy azt is szépen helyhez kötö, s terjedett mindig tovább, elannyira, hogy a vete-ménypiaczra menők s árulók: jegen áltak vagy ülték, s a mi vaj mi sok hűlést s többféle betegségeket s eb-ből kifolyólag: mindig több és több nyomort idézett elő... Ebből a fagyásból a plébánia épület előtt, s a piaczon is helyenként annyira megvastagadott a jég, hogy az ilyen időjárással még piros pünköszt napjain is ott fog pompázni, ha azt fel nem vágatjuk, így talán hamarább elmeyen, mert, hogy szekerekkel lehessen aztonnan elvitetni: azt képtelenség még remélni is; ezt a sok sárral kások miatt, melyek majd minden utcában sorban hónapokig ott diszelegnek, s ki tudja mikor kerül még ezekre is a sor, — mondjuk erről a jégrégekek elhordásáról há-szó sem lehet, ezek után...

Nem elég csak papolni, hanem hát hol van egy kis terv, vagy egy javaslat ezek ellenében?

Készen vagyunk vele uram! kérjük igen szépen becses figyelmét, meghallgatását...

Jövőre lehetne hát tervünk szerint úgy intézkedni, hogy a vár délkeleti része felől lejöő patak vize csak a piaci verőfényes részén folylyon le, s a patak kisedt árkatát gr. Haller féle háztól elkezdőleg végig válu alakban kifájt, kikészített hosszú, vastag cserfákából készült felső fedő részekben gömbölyűen hagyott vályu, vagy csatornákkal befedve, környéküket innen is túl is egy kis ló-ganéval csinosan betömetni, s úgy elkészíttetni, hogy feltől a szekerek minden zökkenés nélkül könnyen át-mehessenek... Ez alatt a készület alatt a patak vize egész a poklospatakjáig vigan folydogálhatna, s mihelytt a fagy időszaka, vagy, hogy az irodalmi színvonal magaslatán lévő nagy férfiak szölamaival éljünk. mihelyt a jégidény elmúlva, elszedetni kellene e készületet s eltétetni száraz, biztos helyre, mert egy ily készület 25-30 évig is megtenni szolgálatát.

Ha már így állanak a mi dolgaink, hogy még a főutezákat sem lehet hetenként legalább kétszer kitakaríttatni, ki- vagy megseperéttetni: hát akkor legalább az átjárókat, azokat a helyeket, a hol egyik utcából át kell mennünk a másik utcába, azokat a helyeket, a hol keresztül vág az út, — mondjuk — azokat a helyeket ké-jük egész tiszteltetleg legalább is kétszer hetenként kitakaríttatni s egyuttal meg és felügyelni, felügyeltetni, hogy ezek a nagy, nagy urak, a bérkocsik tekintetetes kocsis urai legyenek oly szivesek és az átjárókat ne foglalják el, mert az egy kissé mégis nagyinpertentia, hogy okok az egész városi közönség kerülni kénytelenítettik, s ha valaki szól nekik, hogy az átjárót ne foglalják el, hát amugy magyarmiskáson leteremtettézik az ily merész és vak-mérő embereket... Egyébiránt lesz alkalmunk ő kocsis uraimékról a legközelebbiről részletesebben megemlé-keznii, hanem tudjuk bizony, hogy meg nem köszönük, mert ezekhez képest a mászáros legény urak némelyike valóságos aestheticus ember;.... ezek a kocsis urak!

*) Lásd a „Székely Hirlap“ 1873-ik év folyama következő számain; 60, 62, 68, 73.

*) Elvárjuk collégánk nyilatkozatát, s majd mi is hozzá-szólunk e tárgyhöz. Szerk.

korlátlan urak; övék a hatalom itt e város kellős közepén most és ki tudja meddig?!... Ezek a bérkocsi tulajdonosok és a bérkocsisok zsarolásai, zsarnokságai: átokként nehezednek az őket felhasználó közönség felett. Majd tényeket fogunk róluk legközelebből elbeszélni...

A télen is szélteben, de már évek óta foly városunkban egy néhány kisebb, 2—3 vagy legfeljebb négy személyből álló tolvaj társaság — a nép nyelvén tolvaj kompánia — garázdálkodása, mely ügyesen szervezett tolvaj kompániák, köztudomás szeriut, nadrágos emberek-ből áll, s a kerteken átszökődve a harmadik, negyedik s néha a tizedik szomszédot is felkeresik, s a körülményekhez képest kulcsokkal vagy magukkal hordozott eszközökkel nyitják fel a hiu, pincze, kamra és gabonás zárait, vagy feszítik fel azoknak reteszeit, zárait s így rendre rabolják ki a becsületes polgárokat... Néha ezek felkeresik a kakasülöket, ketreczeket; a tyuk, réce, liba, s púka sültet szintegy megszokták s nagyon jószaglásuak, mert annak rendje szerint mikor jól ki vannak húzva, a majorságok: akkor viszik el azokat... Ha egy-kissé utánna járnának az illető közegek: télen a nyomukon is olykor el lehetne menni utánuk, mert ezek a tolvajok legtöbbszörre nem messze laknak a káros tulajdonostól s a holdvilágtalan sötét éjszakákat használják fel. Hol két úteza sor kertei öszszetalálkoznak: legtöbbször ott folynak ezek a tolvajságok... Az éjjeli őreik egy közép ponton, valamelyik háztulajdonos engedelmével, a telkeken és kerteken átmenve, olykor elleshetnek sötét éjszakák idején, hogy a tolvajok hová mennek a prédával, mert ezeket megfogni szinte lehetetlen, annyira ügyes kertátutgók, s csak annyi bizonyos róluk, hogy nem messze tartózkodnak a káros lakásától s azután más nap lehetne egy kis házmotozást tenni... Az nyilvánosan való dolog, hogy ezeket a lopásokat nem a háztulajdonosok, nem is mesteremberek teszik, de a náluk lévő hányt-vetett, ma itt, holnap kitudja hová elmenő, rossz erkölcsű legények teszik....

Egy ily tolvajságot irunk le ez alkalommal, mely sejtelmünkről bizonyít, nagyon jellemző s tájékozással is szolgálhat az illetőknek, s mely most két éve történt, de mi csak nemrég jöttünk ennek tudomására... A n.-szent királyuteza 1350. házzzáma alatt lakott, s lakik jelenleg is egy kerekas, kinek egyik legénye a harmadik szomszédban az 1555-dik házzzámban lakott E...i mérnök urat kirabolta egy akkor Hidvégen lakott, s onnan bejáró pajtásával... A kirablás egyszer tökéletesen sikerült, s elvitték vagy négy ezüst kávé kalánját, egy tejmerő kálánt, egy pár új topánkát, s mit elől-hátul találtak, úgy, hogy a kár felment 30—35 ftra. A második, jóval később megkísértett kirablás nem sikerült, bár azon az éjen kétszer kísértették meg, mert a mérnök ur ép akkor jött meg falusi hivatalos útjából, a mikor a tolvajok az első próbát megtenni akarták... Két óra múlva ismét megjelentek, s a kamara ablakainak benyomott s ennek folytán lehullott csengő üveg darabjai figyelmese tették a háziakat, s a mérnök ur fegyverével kimenve addig ijesztette a tolvajokat, a míg ezek duzzogva szép csendesen hazá mentek, s a nem sikerült lopást még azon az éjjel a többi legényeknek elbeszélték, s más nap az udvaron lakott kovácslegények is megtudván, a kerekas legényt bosszantani kezdték s annyira ment a dolog, hogy az egész utca népe előtt nyilvános titok lett, a meghiusult tolvajlasi szándék, pedig a friss kolbász és disznó becsenye, melyet megizlelni szándékoztak: ugyancsak nagy mértékben volt a kamarában, alig három napos egy pár disznó leölése folytán... A mérnök ur is később megtudta a tolvajokat, de nem jelentette fel, mert úgy mond az egészről csak annyi lenne, hogy vagy tizszer felidőznének a rendőrséghez, s ugyan annyiszor vagy 2—3 órán át a kikérdezésekkel nagyon megkínóznának, s a végén is: „káros bántódiék“-féle szomorú vigasztalással maradnók... Akkor tájt volt egy kis igazza a mérnök urnak, de most az ily ügyeket a törvénytörzők vonát: egészen másképp jár el; az ily jó madarakkal azonnal elbán; de csak akkor és úgy, ha megtudja, ha bejelentik ököméket.

Még csak egy tárgyról ez alkalommal... Amint tudom, 36 asztalos mester van jelenleg városunkban letelepedve. Kérem igen szépen ezeknek lakásukat jegyzésbe venni, vétetni s olykor megnézni, megnézni őket, hogy mily rendben van s áll ezeknek gyaluforgács készletük, valamint az oly ácsokét is, a kik építés alkalmával ki, szokták kötni, ha a forgács hulladék az övék legyen. — Ez ötletből kifolyólag kérjük a mult évi építő forgács készletők lerakó helyiségüket is figyelemmel kísérni, kísértetni, s betekinteni különösen a n.-sz.-királyuteza 17. szám alatti messze, egész a csillagközig kirugó széles, nagy telek belső részét is megvizsgáltatni, mert itt annyi mindenféle dirib-darab megmaradt fa, lécz, deszka, épület, tűzifa stb. stb. halmaz gyuananyag van összehalmozva, hogyha ez történetesen — uram őrizz — meggyulna valahogy: könnyen egy fél város rész eshetnék áldozatul, martalékul... Videant consules. — —

Mi hír külföldön?

— Az ünnepek közeledtével, a külföldi parlamentek is szünetelni kezdenek. A német birodalom a francia nemzetgyűlés szombattól kezdve elnapolták magukat. Ez utóbbi május 12-ig. Ez alatt a Changarnier tbk. elnöksége alatt álló 9-es bizottság fogja pótolni a távollévő kamarát. Ez alatt Mac-Mahon Bretagneban akart utazást tenni, de értesülván, hogy a monarchista fraktiók ismét megkezdik a restaurationalis hóbotkodásokat, elállott szándékától. Énnél fogva a szünidő alatt ismét lesz

lótás-futás, cselszövény, hazugság, „quantum satis.“ A Napoleon család sem tud egyetértésre jutni, sőt nagyobb a szakadás napról, napra. Napoleon herceg saját közlönyt is alapított, melynek legutolsó számában éles bírálat alá veszi Lukunok Chislehurstban március 16-án tartott trónbeszédét, s azt mondja, hogy a napon a dijanstikus bonapartismus megszűnt létezni.

A német birodalmi gyűlés a napokban a sajtótörvény javaslatot tárgyalta, mely jul 1-én lépik életbe, s Elsass-Lotharingiára leendő kiterjesztése, újabb törvényhozási intézkedésnek tartott feun. Ez a tétel hosszas és keserű vitára szolgált alkalmul, minthogy Hoverbege és Gerber elsasi képviselők annak kihagyását indítványozták. Gerber — mondá egyebek között — ne csináljanak önök kivételes törvényt, mentsenek meg a rendkívüli állapotól. Mit mondanának önök, ha kénytelenek lennének, naponta Germániát (berlini ultramontán lap) olvasni. Azt mondá itt valaki a napokban, hogy fél azon emberektől, kik csak egy lapot olvasnak. Nő mi ezek az emberek vagyunk Elsassban! (Nagy derűlttség.) A vita vége a lett, hogy az elsassiai indítványa 174 szavazattal, 129 ellenében, elvetetett.

Vegyes hírek.

— A városi képviselőtestület folyó hó 30-án d. u. ülést tartott főispán mlgs. Thuri Gergely ur elnöklete alatt. Ezen ülés főbb tárgyai: Elnöki megnyitó után felolvasztatott miniszterelnök Bittó István ő nagyméltóságának leirata, melyben tudatja miniszterelnökké lett kinevelését, közli a miniszterek névsorát, s kéri a képviselőtestület pártolását Ezen leirat örvendetes tudomásul vétetvén, a képviselőtestület üdvözlétének följuttatására főispán ő méltósága kéretett fel. Ezután föleskettettek az ujonnan választott városi képviselők: Bihari Sándor, Szöllösi Sámuel és Greskovich József. A többi letárgyalt keblü ügyek között általánosabb érdekű volt, a maros nagyobb árúára építendő hid tervének módosítására vonatkozó miniszteri vélemény, mely a kívánt változtatások megtétele végett a mérnök és szakbizottmányának adatott ki. Csak félt, hogy míg a tervek lassankint elkészülnek, s a szükséges pénz elő lesz teremtve, a hid aggsági elgyengülés következtében össze omlik, s megakad a közlekedés.

— Marosszék bizottmányi gyűlése tegnapelőtt március 30-án vette kezdetét. A gyűlésen igen számosan vannak jelen; a tárgysorozat igen sok nevezetes elintézni valót tüntet fel. Jövő számunkban a gyűlés lefolyásáról bővebb értesítést fogunk közölni.

— A kolozsvári nemzeti színház igazgatója Sándor József közelebből járt városunkban s megvizsgálván az „Apollo“ kertben fennálló nyári színházat, azt alkalmatlannak találta arra, hogy továbbra is úgy, a min van ott azon a helyen álljon fenn. Már egy alkalommal a lábos ház égésekor maga a színház is veszélyben forgott s lángra kapása esetében az egész piacszorra nézve nagy veszélyt hozott volna, épen ezért, egyik leghelyesebb intézkedés lenne, ha az egész bódét egy oly helyre költöztetnék, hol meggyulása esetében kevesebb veszély forogna fenn. A költöztetés, mint halljuk kilátásába van helyezve.

— Az udvarfalvi bál — a mint ott jelen voltak-tól halljuk — nem igen fényesen ütött ki. Városunk hölgyvilágát senki sem képviselte, a férfi fiataliságból többben vettek részt, a közönség legnagyobb része azonban a vidékből télt ki; az egész mulatságnak a lehetőleg egyszerű szerény színeze volt; a rendezők tapintatosságának és erélyének sem igen nagy tere volt, hogy nagyobb mérvben jelentkeztek, mert a kik fel akartak tűnni, azt igen olcsó szerrel teheték — ha ugyan ilyenek is voltak. A mulatságnak tiszta jövedelme volt, hogy mennyi, azt még nem tudjuk.

— Megjelent francia nyelv levél szerinti önkéntes Robertson tanmódja szerint, XXV. és XXVI-ik levél II. része. Irta Nagy Sándor. Egy levél ára 30 kr.

— Necrolog. Makfalvi Dósa Gábor, csikszeredai kir. törvénytörző bíró, mint férj: Dr. Ziegler Károlyné: báró Gallois Cecília — édes anya; Ziegler Károly, Emil családjával és Hermin testvérek; özvegy Görög Károlyné: Ziegler Vilhelmina — nevelőanya és Ziegler Ferdinánd nagybátya — családjával együtt, több rokonok nevében mély fájdalommal jelentik: Makfalvi Dósa Gáborné született: Ziegler Cecília-nak élete 24-ik, boldog házassága 4-ik évében, folyó évi március 29-én reggeli fél három órakor, szívbajban történt kora kimulást. Temetése tegnap délután általános részvét közt ment végbe. Béke poraira!

— Mai számunkban egyik munkatársunk, rendőrségünkhöz intézett levelet közöl. Felhívjuk olvasóink figyelmét s nagyon örülnénk, ha a figyelmes olvasók közt rendőrségünk tagjai is ott lennének; az eddig folytatott nyíltlevelezések nem igen nagy érdeklődést kelthettek rendőrségünkben, alkalmasint azzala reflexóval áltatja ön-

magát, hogy e levelek csupán egy laikusnak véleményei, melyek szakértőkhöz intézve nem eredményezhetnek többet, mint elhangzó szó a pusztán, vagy száraz borsó a falra hánnya.

— A kolozsvári alagút egyikén — írja a „Társadalom“ komoly repedést észleltek. Ime megint, mely a drágán fizetett vasuti építkezések soliditását illusztrálja. Hogy a boltozat megrepedt, csupán a rossz anyagnak tulajdonítható, melyből épült. Azok a kövek, bár sokat felszámítottak érettek, nem alagút építésre valók, de, mert az ismer „vasúti gazdálkodás“ úgy kívánta, felhasználták. A bekövetkező szerencsétlenségért ki lesz felelős?

— Lapunk bezárával vesszük a következő tudósítást: küküllőmegye Hosszuaszó, március 30-án délelőtt fél 11 órakor tűz ütött ki, s a dühöngő órán alig 15 perc alatt bórzasztó láng tengert idézett elő, elégett 83 ház mellék épületeivel, minden takarmányával együtt: a reformatum templom és haranglább földig elégett harangjai összeolvadtak: egy nő, két gyermek, és 4 tehén hánymás apró állat lett a tűz áldozata még tudni nem lehet, a roppant vészt két szerencsétlen gyermek idézte elő, kit a házba bészárva, valószínűleg gyufával gyújtották meg a ház belső részét honnan tűz elterjedt, e két gyermek oda is égett.

Tervezet.

A küküllőmegyei gazdasági-egylet által 1874. év április hó 13-ik napján Dicső-Szent-Mártonban tartandó:

Juh-kiállításról.

A) Általános határozatok:

1. A kiállítandó állományok, a megye házában lévő „rendező bizottmány“ által kijelölendő helyre hajtandók mely által jegyzékbe vétetnek.

2. A kiállítás tart április 13-án déli 10 óráig, délutáni 1 óráig, mialatt is megbirálatnak, és 1 órakor a bírálókat szerint a jutalmak kihirdetettnek és kiosztatnak.

3. A bírálóknál általános becs dönt,

A juh-tárlat és díjazása.

4. A juh-állományok ordélyi fajták kell, hogy legyenek, azonban lehetnek keresztezettek is.

B) Részletes határozatok.

a) 1 drb. hágó-kosra első jutalom, állami ezüst érem.

1 „ „ második „ 10 frt államdíj.

1 „ „ harmad „ állami bronce érem

b) 1 „ anyajuhra első jutalom 10 frt államdíj.

1 „ „ második „ 5 „ „

1 „ „ harmad „ állami bronce érem.

c) 5 „ kostokjora együttesen első 5 frt államdíj.

5 „ „ „ második jutalom állami bronce érem.

d) 5 „ anyatokjora együttesen első jutalom 5 frt államdíj.

5 „ „ „ második jutalom állami bronce érem.

Kelt Dicső-Szent-Mártonban a küküllőmegyei gazdasági egyesületnek 1874. március 8-án tartott üléséből.

Pótsa József s. k.
alelnök.

Farnos Elek s. k.
egyleti jegyző.

Dürüczkölő.

A lelki nyomorékok legszánandóbb fajtájához számíttjuk azt, a kinek az a gyengesége, hogy minden áron hírhedtté kíván lenni, nincs egyéb vágya, minthogy nevét szájról szájra hangoztassák. Ezeknek Herostratus a prototypusa, ki Dianna temploma fölgyújtásával elérte azt, hogy Görögországban a legutolsó schuszterbub is ajakán hordozta nevét. Társadalmunkban számosak a kisebb kiadású Herostratusok, a kik semmiféle scandalumtól viszsza nem rettennek, ha ennek folytán közbeszéd tárgyai lehetnek. E nyomorékok sorába lépett közelebből b. Orbán Balázs az itteni Teleki-könyvtárra vonatkozó interpellációjával: az a gyalázkodó hang, melylyel a théca fidei commissariusát: a nemes grófot illeti, még akkor sem járná meg, ha a nemes gróf nem volna a főrendiház tagja, a halhatatlan cancellarius unokája, a becsületben megőszült honfiak hanem csak a legegyszerűbb polgárok egyike. De mit bánja ezt Orbán Balázs, ha általa egy kis ephemer hírhedtséget szerez nevének.

* * *

Mi nem tartjuk egyébként, mint gyáva szájaskodónak azt, a ki hírlapban az anonimítás, a parlamentben az immunitás köpenyére alá rejtőzve, oly hangot, oly kifejezéseket használ valaki ellen, melyet négyszemközt nem merészelne használni. És mi kérdezzük b. Orbán Balázst: hogy azon esetben, ha a történet összehozza őt valamely társaságban, a nemes gróffal, s a társalgás a Teleki-théca ügyére fordul: merészelte volna-e szemébe mondani: hogy a théca vagyonából százhetvenezer forintot tevő összeget „szemérmelenül eltulajdonított?” Mi bátor férfúnak tartjuk Orbán Balázst: mindazonáltal kétkedünk, hogy négyszemközt ezt merészelte volna. Hanem az immunitás sánca megett nagyobb bátorság szállja meg a hős jellemeket, kiált ha a hírhedtség csalánkoszorúja fedi a hős halántékait.

És mi kérdezzük: hogy ugyan mi hasznót remél e brutális fellépéséből a közügyre nézve? A ki a halhatatlan cancellariusnak a Teleki-thécára vonatkozó végrendeletét csak futólag olvasta, azt tudni fogja, hogy az a végrendelet, hanem minden, de igen sok teendő a théca körül, a felügyelő családfelelőse akaratjára ruház, jó indulattól föltételez. Már mi kérdezzük: hogy az ily kiméletlen föllépés lehet-e Mózes vesszeje, mely megnyitja a jó indulatnak a thécára nézve áldásos forrását!? Bizonyára nem.

Nem azért szólaltunk fel, mintha a nemes gróf a

mi védelmünkre szorult volna. Meg fog ő felelni önmagáért. Hanem kötelességünknek tartjuk „Dürückölő“-nk kerekéi között megjártni a botrányt bárhol és bármilyen alakban jelentkezzen is az. Sajnos dolog, hogy a mi parlamentünkben az illem és társadalmi moral azon határait sem respektálják, melyeket egy kurta kocsmában sem volna szabad büntetlenül — átlépni.

Jó órában legyen mondva, a mi dürückölőnk sem érzi a krachot. Mióta a „Székelyföld“ ultramontanussá lett, csak úgy ontja a munkát. Közelebbről is egész szerkesztéssel hozott. Igaz, hogy a portéka, a mint futólag megpillantottuk, nagy mértékben „linczerczaj“ s koromsetét színű. Általában a mi tisztelt ellenfelünk nagyon szereti a setétség színét. Miután a sujkolást végrehajtottuk, egy kis fehérítőről is gondoskodunk. A mit a mi tisztelt ellenfelünk besetétetni igyekszik, mi azt megvilágítjuk.

Jegyzéke

a m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél 1874. márczius 31-én nyilvános ülésben előadott ügydaraboknak.

K. t.-széki bíró Fekete Károly által.
Özv. Serbán Farkasné és részesének Serbán János Albert születése törvénytelennek nyilvánítása, Isák Grünnek Tischler Mayer e. 1210 frt 39 kr, Veiss Nethannának Telter Mór és t. e. igénypere, Molnár János és nejének Fazakas András e. 200 frt, Ugyanannak ugyanaz e. 624 frt váltópere.

K. t.-széki bíró Fogarasi Dániel által.
Gurgyán Pável Gurgyán Vaszi e. fekvők, Kakucs Ádámnak Fogarasi Demeter ellen vátokefogásos pere, Máté György Kigyósnak id. László István ellen osztály, Laczkoezi Rózáliának János Károly e. gyermektartás, sz.-régeni I-ső tulajkereskedő társulatnak, Petrovics Sörou e. felhívásos ügye. Pöpa Linának Szakács Artimon e. tulajdonjog, Kozma Ferencznek Busner Rózália s t. e. fekvők, B. Apór Károlynak Wermescher Mihály és Kende Gusztáv e. iránti perök.

K. t.-széki bíró Nagy Lajos által.
Tavaszi Sámuelnek Hene Dávid e. fekvők tulajdonjoga, b. Czirjek Ferencznek, Nagy István és társai e. szerződés teljesítése, Nagy Gábornak Kivini e. egy kősi, Molnár Károlynak a sz.-régeni ref. egyház e. egy sziget, Faluvégi Mihálynak Csombor Mária e. fekvők iránti perök.

Bécsi tőzsdei árkelet.) (márczius 31)

5% metallique	69.15
5% nemz. államkölcsön	70.70
1860. államkötvény	103.—
Bankrészvény	963.—
Hitelrészvény	207.—
London	112.—
Ezüst	165.50
Arany	—.—
Napoleon arany	895.—
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	74 50
„ „ „ temesi	74.—
„ „ „ erdélyi	73.—
„ „ „ horvát-slavon	75.5

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENCZ

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője Kuti Albert.

HIRDETMÉNYEK.

Hirdetmény.

Maros-Vásárhelyt a tyukszer-utczában 241. házszám alatti kettőstelek hozzá tartozó melléképületeivel együtt örökáron eladó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni Kovács Ferencz gyógyszerésznél Kézdi-Vásárhelyt.

(22)

(1—1)

IMREH SÁNDOR.

maros-vásárhelyi ev. ref. főtanodai könyvnyomdász

leszállított árak mellett elvállal mindennemű, szakmájába vágó nyomdai megrendelést; ugymint: falragaszokat, szinlapokat, belépti- s más jegyeket, körleveleket, levélhomlokzatokat, névjegyeket, gyászjelentéseket stb.

Névjegy 100 példány finom fehér matt papírra 90 kr.; fényes papírra 1 frt o. é.

Gyászjelentés csak 100 példány 4 frt; 200 példány 7 frt; 300 példány 9 frt o. ért., külföldi finom fekete szegélyű papírra.

Kiadó vendéglő

Szász-Régenben.

A főpiacz- és a baromvásártól egyforma távolságban a Keszszel-utczában 2 pavillonnal, nyári- és téli kuglival ellátott vigadó kerttel, 4 tekeasztallal és teljesen berendezett étteremmel, konyhával, éléskamarával, 2 pinczével, s 100 szekér jéggel megtelt jégveremmel ugyszintén 2 hordozható jégpinczével ellátott vendéglő folyó évi Szt.-Györgynapjától fogva egy, vagy több évre haszonbérbe adandó. — Bővebb tudósítást nyerhetni az alólírt tulajdonosnál.

Wagner Eduárd,
Sz.-Régen, főpiacz.

(17)

(6—6)

A „Transylvania“ biztosítobank igazgatóságának N.-Szebenbe.

M.-Vásárhelyt, febr. 28. 1874.

Nem mulaszthatom el hálás köszönetemet nyilvánítani azon gyors eljárásért, mely jelen hó 26-án tűz által történt károsodásom alkalmával irányomban tanusítottak, hogy már ezen hó 28-án helyi ügynök Tutsek István urhoz kártérítésemet utalványozni szivesek voltak, s ezáltal leégett lakházam helyreállításában felsegitettek.

Lelki megnyugvásból ajánlom is minden polgártársamnak, hogy leéghető javaikat a „Transylvania“ című intézetnek fenn megnevezett ügynökénél biztosítsák, ha óhajtsuk az, hogy a bekövetkező tüzeseteknél azonnal segítve legyenek.

Minden 5 évi biztosításnál egy év leengedtetik, s magam is ezen mód szerint 20 frt egyszer s mindenkorai fizetése által mentődtem meg a nyomortól.

Alázatos köszönetem mellett
szolgája

Elek Sándor,
m.-vásárhelyi polgár.

(19)

(5—6)

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt az ev. ref. főiskolagyorsajtóján 1874.

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót.

(1)

(4—12)

Számtalan esetekben jönnek bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosok tanusítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyövény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üveg tégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. április 8-ától a növényország leghasznosabb nevéből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorhaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelyt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Prener W.-nél, Balásfalván Schissel K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógyszer., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csikszederán Leicht F.-nél, Forgáson Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmari I.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brasóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelyt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovászna Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csasz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.